

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۰ فبروری ۲۰۲۲

تیر طالب به سنگ خورد! ترکانی د بیزو کار نه دی

حیدر جان تازه ترین قربانی جهالت طالب!

شنبه- ۳۰ دلو ۱۴۰۰ - کابل: هرگاه علی رغم فضای سانسور خبری که طالب به وجود آورده و به جز تعریف و تمجید عملکرد طالب و یا جریان مسافرت زعمای آنها، مطلبی در مورد کشور و ۳۵ میلیون باشندۀ هردم شهید آن شنیده و یا خوانده نمی شود، به خبر ها گوش داده باشید حتماً متوجه شده اید که یکی از خبرهایی که در اکثر رسانه ها به خصوص رسانه های رسماً و عملاً دولتی بازتاب گسترده یافت، افتادن پسرک خرد سالی به نام "حیدر جان" در یکی از چاه ها در ولایت زابل بود که تلاش برای نجات وی را نه تنها رسانه های دولتی پوشش کامل دادند بلکه سرپرست وزارت دفاع یعنی "ملا یعقوب" و برادر سرپرست وزارت داخله یعنی "انس حقانی" علی رغم آن که هیچ مقام دولتی ندارد مگر در همه جای به نیابت از برادر "نقابدارش" حضور فعال دارد، گویا جهت نجات کودک بدانجا رفته بودند. در یادداشت امروز مکث کوتاهی به جوانب این قضیه در دناک خواهیم داشت:

۱- اولتر از همه تسلیت عمیق خودم، خانواده ام و بقیه دوستان را به والدین و تمام خانواده ماتمдар "حیدر جان" کوچپ تقدیم داشته، صمیمانه از آنها می خواهم که ما را نیز در این غم دردانگیزی که پدری شاهد مرگ تدریجی پسرش باشد و برای نجاتش کاری نتواند انجام دهد، شریک بدانند. از موضع یک پدر و بقیه اعضای خانواده، ما می دانیم که شما در جریان دو روز نبرد مرگ و زندگی "حیدر کوچک" چه کشیده اید و چه رنجی را متحمل شده اید.

۲- این که چا در کجا بوده، چه کس و یا کسانی آن را کنده اند و چرا روی آن را نپوشانده اند و یا حد اقل با "سنگ قاله" کردن اطراف چاه، اعلام خطر نکرده اند، امریست که به نظر من صاحب چاه می باید پاسخگوی آن باشد.

۳- و اما این که "حیدرجان" بر بالای آن چاه چه می کرد و والدینش تا کدام اندازه وظایف شان را به مثابه پدر و مادر و سایر بزرگان در قبال حفاظت از اطفال و کودکان انجام داده اند، فکر می کنم می باید درسی باشد برای آنها تا در آینده در اثر غفلت خودشان فرزند دلبنده شان از بین نرود.

۴- و اما رفتن دو تن از بزرگان طالب یعنی "ملا یعقوب" و "انس حقانی" کسانی که به مثابه فرد هریک از آنها در کارنامه های ننگین و خونبارشان باعث مرگ ده ها و صد ها تن از هموطنان ما اعم پیر، جوان و کودک؛ و به مثابه زعمای طالب یعنی نهادی که از آغاز تا کنون به هزاران تن از هموطنان ما چه کودک و چه جوان و پیر و چه هم زن و یا مرد را به خاک و خون کشانیده، هزاران خانواده را شخصاً داغدار نموده اند، تلاشی بود مذبحانه جهت استفاده ابزاری از نجات احتمالی یک کودک.

هموطنان گرامی!

این را می دانیم که طالب و بقیه ترویستهای اسلامی، کشتار بیرحمانه زنان، کودکان و پیرمردان را به مثابه وسیله فشار علیه دولت دست نشانده و پوشالی و باداران آنها، به مثابه تکتیکی جهت به زانو درآوردن آنها به کار می بردند، یعنی حد اقل در بیست سال گذشته تمام تلاش آنها این بود که با کشتن بیگناهان و استفاده ابزاری از خون آنها، حاکمیت دست نشانده را ناتوان و ضعیف نشان داده، رعب و هراس را در ذهن باشندگان کشور تزریق نمایند.

وقتی امروز می شنویم و یا می خوانیم که دو مرد خبیث با آن سوابق خونبارشان برای نجات "حیدرجان" عازم زابل می گردند، فکر نمی کنم در افغانستان و حتا جهان کسی را یافت که از آنها شناخت داشته باشد و باز هم در حرکت شان نیت نیک سراغ بگیرد.

هموطنان گرامی!

ما همه می دانیم که این دو گرگ خوانوار می خواستند از نجات جان "حیدرجان" استفاده ابزاری نموده، چهره کریه طالب و "نظام ملاسالار" را با سرخاب نجات جان یک کودک بیارایند، اما رفتن آنها نتیجه معکوس بار آورده با دخالت های غیر مسلکی شان طفلی را که در بدترین شرایط بیش از ۴۸ ساعت زنده مانده بود و حتا هنگام خروج از چاه هنوز هم نفس می کشید، احمقانه به قتل رسانیدند.

هموطنان گرامی!

طالب و طالبیسم سرانجام باید بدانند که "ترکایی د بیزو کار نه دی"، نجات جان یک کودک در چاه افتاده، ساخت و بافت با "غنی احمدزی" نیست که با تبختر آن را عملی کرد بلکه تربیت و دانش مسلکی لازم دارد و این همان چیز نیست که طالب ندارد و با مداخلاتش از مردم ما قربانی می گیرد. یعنی خلاف قضاوت "انس حقانی" مرگ "حیدرجان" خواست خدا نبود، زیرا خدا با آن طفل کوچک کدام دشمنی نداشت، بلکه در نتیجه مداخلات احمقانه و غیر مسلکی طالب "حیدرجان" کشته شد. یعنی اگر آنها در عوض خودشان، یکی دو نفر مسلکی و دانش آموخته را می فرستادند، نیاز نداشتند به مانند همیشه مسؤولیت جنایات شان را متوجه خدا بسازند و "حیدرجان" هم زنده می ماند.

مبارزه علیه امپریالیسم، جزء لاینفک مبارزه علیه ارتجاع در کل

و ارتجاع هار مذهبی- طالبی به صورت خاص می باشد

تشکل و تسلیح نیاز و خواست زمان ما!